OLIMPIADA DE ŞAH — 1972

LOCUL 7 DIN 63 DE NAŢIUNI — CEL MAI BUN REZULTAT DE PINĂ ACUM AL ECHIPEI NOASTRE MASCULINE

● Realizarea avantajului — punctul slab la toţi jucătorii români

63 de echipe, 378 de concurenţi, 200 de secundanţi, 2 728 de meciuri, 10 912 partide, aproape 50 000 de ore de joc efectiv, urmărite de peste 40 000 de spectatori, iată — statistic exprimat — bilanţul celei de a 20-a Olimpiade masculine de şah.

Încă înaintea tragerii la sorţi, cronicarii prezenţi la Skoplje consemnau cîteva absenţe notabile. Echipa S.U.A., pe care ambiţiosul secretar general al federaţiei americane de şah, colonelul Edmonson, vrea s-o vadă campioană, spre a obţine astfel „marele event", a venit fără patru din jucătorii săi de bază. Motivele au fost, bineînţeles, de ordin financiar. **Bobby Fischer**, pentru a evolua la masa întîi, a pretins 100 000 de dolari, **Reshewski** — la a doua — 40 000, reverendul **Lombardy**, secundantul şi sfetnicul spiritual al noului campion al lumii — 20 000. Cel mai modest s-a arătat **Larry Evans**, dispus să joace pentru numai... 15 000 de dolari.

Şi astfel, selecţionata transoceanică a fost alcătuită din **Kavalek, Benkö** şi alţi patru jucători din eşalonul secund al maeştrilor americani: **Byrne, Bisguier, Martz** şi **Kane.**

Spasski a anunţat încă la Reykjavik că nu va juca la Olimpiadă. Echipa daneză a venit fără **Larsen**, cea a Argentinei fără **Najdorf, Panno** şi **Sanguinetti**, Brazilia nu a dispus de serviciile fostului său copil minune, **Meking**, care a preferat un turneu sudamerican de simultane, mai puţin dificil şi, oricum, mai... rentabil.

★

Preliminariile au decurs, în general, fără seisme prea mari. Reprezentativa noastră s-a calificat greu, „in extremis", în dauna Filipinelor, dar asta nu trebuie să ne mire pentru că, numai la Manilla, sînt mai mulţi jucători clasificaţi şi mai multe cluburi de şah decît în toată România. Argentina a întrecut Islanda „la potou", iar Elveţia — egală pe locurile 2—3 cu Brazilia — a beneficiat de un punctaj al coeficienţilor superior. În rest, dreptul de a lupta în turneul principal l-au cucerit cele mai bune formaţii.

Finala a început sub semnul unei ofensive puternice a echipei gazdă, care profitînd de startul slab al principalei favorite, reprezentativa U.R.S.S. (1½—2½ cu Ungaria în prima rundă) s-a instalat în fruntea clasamentului, conducînd timp de opt runde. În runda a IX-a Iugoslavia este egalată de U.R.S.S., dar la numai o jumătate de punct în urmă apare Ungaria, candidată foarte periculoasă la medalii, inclusiv cele de aur.

Forma slabă a lui **Gligorici** (la prima masă), permite formaţiilor U.R.S.S. şi Ungariei să se desprindă de aceea a Iugoslaviei, ele ajungînd pe poziţia liderilor cu 3 runde înainte de sfîrşit. Finişul şahiştilor sovietici este însă mai puternic (în ciuda acelui senzaţional 2—2 cu Argentina, din runda a XIV-a) şi echipa U.R.S.S. **cîştigă pentru a 11-a oară consecutiv (începînd de la prima sa participare, din 1952) competiţia şahistă supremă. Autorii victoriei au fost marii maeştri Petrosian, Smislov, Korcinoi, Tal, Karpov şi Savon.**

Pe locul II s-a clasat formaţia de mare regularitate a Ungariei (**Portisch, Bilek, Forintos, Ribli, Csom, Sax**), care repetă astfel performanţa de acum doi ani, de la Siegen. Faţă de cum au evoluat, şahiştii maghiari puteau emite pretenţii la medaliile de aur, dar o neaşteptată înfrîngere suferită în faţa Suediei (1½—2½) şi o egalitate cu Danemarca (2—2) le-au răpit şansa.

Medaliile de bronz revin gazdelor, care au avut în tînărul mare maestru **Liuboevici** principalul realizator al echipei.

★

După cum spuneam, primele trei locuri au fost pecetluite încă de la jumătatea turneului final. Pentru următoarele, însă, s-a dat o luptă aprigă şi — demn de remarcat — la ea a participat şi formaţia noastră, aflată într-o formă bună şi într-o excelentă dispoziţie de joc.

Realizînd 9½ puncte în ultimele trei meciuri, Cehoslovacia a ocupat locul 4, întrecînd la limită (1/2 punctaj) reprezentativa R. F. a Germaniei care, însă, a avut în persoana marelui maestru **Hübner** pe jucătorul cu cel mai bun rezultat la prima masă (15 puncte din 18 partide, 12 victorii, 6 remize). Procentajul absolut al Olimpiadei (14 puncte din 16 partide !) l-a obţinut, la masa a 2-a, fostul campion al lumii **Mihail Tal.** Locurile 6 şi 7 şi le-au disputat echipele Bulgariei şi României. Finişul foarte greu al jucătorilor noştri (ei au întîlnit în ultimele trei meciuri formaţiile Ungariei, R.F.G. şi U.R.S.S., realizînd doar 4 puncte) le-au permis şahiştilor bulgari (care au avut o serie mult mai uşoară — S.U.A., Spania, Argentina — şi au obţinut 6½ p) să treacă înainte cu o jumătate de punct.

Remarcabil este rezultatul Olandei care, după locul 18 la Siegen, se clasează între primele 8 echipe ale lumii.

Formaţia noastră obţine, atît ca loc, cît şi ca punctaj realizat, cel mai bun rezultat din întreaga istorie a participării sale la Olimpiada de şah, începută în 1928.

Excepţînd meciul cu U.R.S.S., (1—3) ea nu a pierdut nici o întîlnire la o diferenţă mai mare de un punct, luptînd de la egal cu cele mai puternice formaţii ale lumii. **În urma României se clasează asemenea forţe ale şahului mondial cum sînt S.U.A. şi Argentina, ca să nu mai vorbim de alte ţări cu condiţii materiale pentru şah infinit superioare cum ar fi Olanda, Spania, R. D. Germană, Suedia, Anglia** (necalificată în turneul final) ş.a.

Formaţia română, pregătită de antrenorii **Octav Troianescu** şi **Liviu Ţucă**, a jucat bine în totalitatea ei.

Marele maestru **Florin Gheorghiu** a rezistat cu succes la prima masă, susţinînd TOATE partidele în turneul final (15 !) şi fiind, din acest punct de vedere, unicul jucător care nu a avut o zi de pauză. Fără rateurile din partidele cu Kavalek şi Donner (net cîştigate) în care în loc de două puncte a făcut numai o jumătate, procentajul său ar fi fost excepţional.

Neînvins pînă în runda a 11-a a finalei, maestrul internaţional **Victor Ciocîltea** a fost marcat de obosealã într-un finiş foarte dificil, realizînd doar 1 punct în ultimele patru partide.

Peste 50 la sută în turneul final au obţinut maeştrii internaţionali **Theodor Ghiţescu** şi **Dumitru Ghizdavu** şi maestrul **Carol Partoş.** În sfîrşit, maestrul **Emil Ungureanu** (o partidă sub 50 la sută în finală) a luptat curajos, a riscat, uneori — poate — prea mult, şi a ratat un mare cîştig la Bisguier (în meciul cu S.U.A.).

În general, **nerealizarea unor poziţii net superioare a caracterizat evoluţia tuturor echipierilor noştri.** Din punctul de vedere al pregătirii teoretice ei n-au fost cu nimic inferiori celor mai buni jucători prezenţi la această Olimpiadă şi au ieşit, de regulă, cu poziţii excelente din deschidere. **Forţa lor trebuie să crească, însă, în jocul de mijloc şi în final. Analiza partidelor a arătat că echipa noastră a irosit minimum 5 puncte care, realizate, ar fi putut-o aduce pe locul IV. Desigur, de la cîştigul teoretic, la analiză, pînă la acela practic, la tablă, este un drum destul de lung. Dar, oricum, nici o altă echipă prezentă în finală, nu a scăpat printre degete atîtea victorii cum a făcut-o formaţia noastră.**

Felicitîndu-i pe jucătorii şi antrenorii noştri pentru rezultatul bun obţinut la această Olimpiadă — locul 7 din 63 de naţiuni — le urăm spor la muncă în pregătirea viitoare, care **trebuie intensificată, menţinută permanent în pas cu ultimele cuceriri ale teoriei şi practicii şahului.** La acest capitol sarcini importante revin forului nostru de specialitate, federaţiei.

Valeriu CHIOSE

Tabelul turneului final masculin

		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	
1	U.R.S.S.		1½	2½	2	2½	2½	3	2½	3	3½	3½	3	3½	2	3	4	42
2	UNGARIA	2½		2½	2½	2	2½	2½	2½	2½	3½	3½	3	2	4	1½	3½	40½
3	IUGOSLAVIA	1½	1½		1½	2	2	2	3	3	2½	3	3	3½	3	2½	4	38
4	CEHOSLOVACIA	2	1½	2½		1½	2½	2½	2½	2	1½	1½	2½	3½	2½	4	3	35½
5	R.F.A. GERMANIEI	1½	2	2	2½		2½	2½	2½	2½	2½	2	2	2	3	2	3	35
6	BULGARIA	1½	1½	2	1½	1½		2½	3	2½	2½	2	2½	2½	2	2½	2	32
7	ROMÂNIA	1	1½	2	1½	1½	1½		2	2	3	2½	2½	3½	2	2½	3½	31½
8	OLANDA	1½	1½	1	1½	1½	1	2		2½	3	3	2	2½	1½	2	2½	29
9	S.U.A.	1	1½	1	2	1½	1½	2	1½		2½	3	3	1½	2½	2½	2	29
10	R.D. GERMANĂ	1½	1½	1½	2½	1½	1½	1	1	1½		2½	2	2	3	4	2½	27½
11	SPANIA	1½	1½	1	2½	1½	2	1½	1	1	1½		2	3½	3	1½	3	26
12	POLONIA	1	1	1	1½	2	1½	1½	2	1	2	2		2	2	2	2	24½
13	DANEMARCA	1½	2	1½	1½	2	1½	1½	1½	2½	2	1½	2		2	2½	1½	23
14	ARGENTINA	2	0	1	1½	1	2	1½	2½	1½	1	1	2	2		2½	2	22½
15	SUEDIA	1	2½	1½	0	2	1½	2	1½	0	2½	2	1½	1½		1	22½
16	ELVEŢIA	0	1½	0	1	1	2	1½	2	1½	1	2	2½	2	3		21½

Rezultatele individuale ale jucătorilor noştri

	1. VIRGINE	TUNIS	S.U.A.	IRAN	AUSTRIA	FILIPINE	I. FAROER	BULGARIA	R.D. GERMANĂ	POLONIA	SUEDIA	ELVEŢIA	CEHOSLOVACIA	DANEMARCA	IUGOSLAVIA	S.U.A.	SPANIA	ARGENTINA	OLANDA	UNGARIA	R.F.A. GERMANIEI	U.R.S.S.	Total	Procentaj
GHEORGHIU	1	½	½	-	-	0	1	½	½	½	½	½	½	1	½	0	1	1	½	½	0	½	11	55%
CIOCÎLTEA	1	-	½	-	½	1	1	-	½	½	½	1	½	1	½	½	½	1	0	0	1	0	11½	60,52
GHIŢESCU	1	½	½	1	-	0	1	1	-	1	0	-	0	-	½	1	-	-	½	-	-	½	8½	50,71
UNGUREANU	1	-	½	½	½	-	1	0	1	-	-	0	-	-	½	½	-	½	-	½	-	0	6½	50
GHIZDAVU	-	1	-	1	½	1	-	0	-	½	-	-	-	½	-	-	1	1	1	½	0	-	8	66,66
PARTOŞ	-	1	-	1	½	-	-	-	1	-	1	1	½	0	-	-	0	-	-	-	½	-	6½	65

Cititorii pun punctul pe „i"

SEMNEAZĂ 14 TINERI SĂTENI, „ŞI MULŢI ALŢII..."

O scrisoare, din teancul ce apare zilnic la redacţie, ne-a dat ghes — puţin surprinşi — să apelăm şi la colecţia ziarului. Pînă la urmă, s-a născut articolul de faţă care, sîntem siguri, posedă destule semnificaţii. Iată despre ce este vorba :

APROAPE CA-N „TELEGRAME"...

„Şi noi cei din satul Gemenea, comuna Stulpicani, jud. Suceava, dorim să facem sport. Ne-ar place tare mult fotbalul, dar n-avem teren. La fiecare adunare U.T.C. discutăm despre sport, teren şi echipament, dar nimeni nu se interesează, dintre cei care ne-ar putea ajuta, să facem ceva. Este motivul pentru care ne adresăm dv., ziarului..." Noi v-am făcut cunoscut necazul. În speranţa că ceva o să se întîmple. (Rubrica **„Rînduri din scrisorile dv.",** ziarul SPORTUL nr. 7074, simbătă 3 iunie a.c.).

★

O săptămînă mai tîrziu, foarte prompt (!), Consiliul popular al comunei Stulpicani trimite pe adresa ziarului următoarea misivă : **„Referindu-ne la sesizarea dv., privind articolul din SPORTUL nr. 7074, vă comunicăm următoarele :**

Satul Gemenea are un teren de sport proprietatea Consiliului popular, pe care elevii şi tinerii din sat pot face sport. De asemenea, mai există şi un teren de volei în curtea şcolii. Se poate face, deci, în satul Gemenea şi fotbal şi volei.

Dacă se va reuşi să se organizeze o echipă de fotbal adevărată şi terenul pe care îl avem în prezent nu va fi corespunzător din punct de vedere al mărimii, tinerii din satul Gemenea ar putea juca pe terenul din comuna de reşedinţă, care are o suprafaţă regulamentară" (Publicat în cadrul rubricii **„Pe urmele materialelor publicate"**, ziarul SPORTUL nr. 7130, simbătă 29 iulie a.c.).

★

Stimată redacţie,

Citind de fiecare dată rîndurile care ne priveau direct, ne-am bucurat foarte mult pentru ajutorul pe care ni l-aţi acordat. Din păcate, mare lucru n-a ieşit din asta. Ni s-a dat, în sfîrşit, o minge de fotbal (fără cameră !), **dar teren tot nu avem cum trebuie. Însă, chiar dacă am avea un teren, o minge bună şi echipamentul necesar, tot n-am putea participa la nici o competiţie sportivă, pentru că nimeni nici nu se gîndeşte să organizeze aşa ceva. Să ştiţi că echipă de fotbal avem — ne-am organizat noi tinerii, între noi, cum am ştiut mai bine — dar de capul nostru nu putem participa la nici un concurs.**

Vă rugăm să veniţi dacă se poate la faţa locului, pentru a vedea şi singuri neajunsurile noastre. (Semnează Alexandru, Ilie, Vasile şi Ion Oblezniuc, Dumitru şi Nicolae Mihalea, Gelu şi Relu Gîlcă, Gheorghe Ulian, Constantin Cepeliuc, Gheorghe Runcan, Viorel Petrişor, Ion Ivoriciuc, Gheorghe Cosovan „şi mulţi alţii", scrisoare sosită la redacţie în ziua de 17 septembrie a.c.). Drept urmare deci :

O ZI ÎN SATUL GEMENEA

Comuna Stulpicani cuprinde 5 sate : **Negrileasa, Gemenea, Vadul Negrileşti, Slătioara şi Stulpicani-sat.** Nu mi-a fost drumul prea uşor, e adevărat, pînă am urcat spre Gemenea, sat întins de-a lungul unei ape, mărginit de două maluri deluroase de un verde care trădează prezenţa în apropiere a codrului secular Slătioara. Am întîlnit, într-o casă ţărănească, în stil bucovinean, oameni simpli, ocupaţi cu treburile zilnice, nereuşind să scap decît cu greu de sentimentul de deranj pe care mi-era frică să-l produc. Aici, la familia Oblesniuc, am adunat în fapt de seară mare parte din tinerii care ne scriseseră. Abia veniţi de la muncă, s-au grăbit să vină să-mi împărtăşească din necazurile lor, legate de pasiunea de sport. Aşa am aflat că, drept urmare a celei de a doua sesizări a noastre li s-a dat tinerilor o minge fără cameră (**„Nu găsim nicăieri o cameră de minge, am căutat şi la Suceava, nu vînd decît împreună cu mingea !"**), aşa ca să li se închidă gura. Amintitul teren „regulamentar" de la Stulpicani stă mai tot timpul nefolosit — are ca ocupanţi principali găişte şi vaci — este cam la 7 km ! Deci, pentru o simplă partidă de fotbal, aproximativ 15 km dus-întors, bineînţeles pe jos. Terenul din sat e cît o cutie de chibrituri şi, pe deasupra, plin de pietre...

Mai grav este, însă, că pe tinerii aceştia nu-i înţelege nimeni. Nici primarul **Gavril Ostanschi,** nici secretara organizaţiei U.T.C., **Maria Big,** nici directoarea şcolii generale, **Eugenia Balahura.** Nici unul dintre aceşti tovarăşi nu îşi dă încă seama că tinerii de azi, chiar din mediul rural (am fost plăcut impresionat de cunoştinţele lor de sport, de cărţile şi revistele cu aceeaşi temă pe care le citesc) au alte preocupări şi doleanţe decît cele cunoscute din moşi-strămoşi. Ei vor să facă sport, să stea la televizor (**„Cînd se deschide clubul de la căminul cultural este un eveniment, iar responsabila** — Maria Mihalea —, **atunci cînd se plictiseşte, ne dă afară şi-l închide..."**), să-şi petreacă timpul liber în mod recreativ, cît mai plăcut şi aşa cum vor ei. Este o generaţie a noului. Tinerii din Gemenea ar fi oricînd dispuşi să pună umărul pentru ca să-şi construiască singuri un teren (**„Lîngă cantonul silvic, pe un loc pustiu, s-ar putea foarte bine"**), dar pentru asta au neapărat nevoie de o aprobare pe care nu le-o dă nimeni. Băieţii au fost la oraş, au făcut cîte o şcoală pe acolo, s-au întors acasă, sînt sudori, şoferi, tehnicieni silvici, lăcătuşi mecanici şi vor să-şi păstreze obiceiurile învăţate, printre care şi exerciţiul fizic. Mulţi rîd de ei (**„Ce mă, tu eşti al doilea Ilie Năstase, în loc să speli vaca ţie îţi trebuie minge ? !..."**), alţii îi jignesc, elevului Grigore Comoroţan i s-a promis că i se va scade nota la purtare... dacă mai scrie la diferite redacţii sau la Consiliul judeţean ! Maria Big le-a înmînat un teanc de diplome sportive „în alb" (poartă pe ele doar preţioasa-i semnătură), cu precizarea **„împărţiţi-le între voi, sau faceţi un concurs"** (cu ce şi unde ?)...

★

După cum vedeţi, încă o dată ne-am ocupat de „cazul Gemenea", Desigur, nu ne-a interesat doar cazul în sine, ci, mai curînd, raportarea lui la condiţia generală a sportului de masă de la noi. Pentru că — o ştim foarte bine — sportul de masă trebuie să plece de la cele mai mici celule, să pătrundă în toate colţurile ţării şi să scoată la iveală valori sportive, uneori şi de acolo de unde nu se aşteaptă mulţi...

Dumitru GRAUR

TURISMUL BĂIMĂREAN — O EXPERIENŢĂ CARE SE ÎMBOGĂŢEŞTE MEREU

Baia Mare este oraşul ideal — prin excelenţa sa poziţie naturală — pentru practicarea turismului. De aceea, dorim să ne referim în rîndurile de faţă, în special la experienţa organelor locale privind **organizarea acţiunilor de drumeţie la nivelul celor mai diferite categorii de cetăţeni (elevi, salariaţi, tineri din mediul rural) avînd în vedere că această formă a excursiilor trebuie să rămînă principala preocupare a organelor de resort.**

Se ştie prea bine pentru ce. Căci **mersul pe jos, efortul fizic ponderat, dar continuu, sînt preferabile, (avînd consecinţe pozitive asupra sănătăţii omului) excursiilor cu autocarul sau trenul,** de pildă. Menţionăm că informaţiile ne-au fost puse la dispoziţie de către **Alexandru Balko,** şeful comisiei sport-turism din Consiliul judeţean al organizaţiei pionierilor, **Victor Fekete,** instructor principal cu problemele sportive la Consiliul judeţean al sindicatelor şi **Vasile Ardelean,** secretarul Consiliului judeţean U.T.C., toţi din Baia Mare.

7 ZILE DE EXCURSIE PENTRU ELEVII FIECĂREI ŞCOLI DIN JUDEŢ

Acesta este principalul scop — dar în acelaşi timp şi mijloc — urmărit de C.J.O.P. — în domeniul drumeţiilor şcolare. Cum poate fi îndeplinit în cursul anului acest deziderat care poate să însemne destul de mult ? Iată cîteva dintre „componentele" acestei vaste acţiuni.

● Organizarea în continuare, pe bază lărgită de masă, a iniţiativei proprii, acţiunea turistică **„Pe cărările Gutîiului"** (ediţia a III-a), care s-a dovedit a avea o mare aderenţă în rîndul pionierilor şi şcolarilor din judeţ. Pe această linie, **a fost continuată marcarea de către copii a diferitelor trasee,** care s-au **extins** şi în munţii Rodnei Astfel, **au intrat în circuitul tradiţiei noi circuite de una, două sau mai multe zile** (însumînd un total de 79 de kilometri parcurşi de peste 1400 de excursionişti).

● Au fost amenajate două baze **de corturi** (două adevărate puncte turistice de sprijin ale diferitelor excursii), iar şase **cabane forestiere au fost reamenajate şi dotate cu saci de dormit** de către C.J.O.P. În plus, au apărut şi aşa-zisele **„sate de vacanţă". La Blidaru, au fost instalate carcase de autobuze vechi** (de la Întreprinderea Flotaţia centrală Baia Mare), în care se găsesc paturi şi saltele, iar în satul **Nistru,** localul şcolii a fost transformat în dormitor pe timpul vacanţei. În cursul anului viitor, aici vor fi construite şi zece căsuţe. Alte asemenea sate de vacanţă mai sînt **Valea Vinului** (pentru Vişeul de Sus) şi **Stoiceni** (pentru Tg. Lăpuş).

● **Un asemenea plan vast de excursii nu poate fi îndeplinit fără o organizare pe măsură.** Au fost depistaţi, mai întîi, profesorii pentru care această activitate reprezintă mai mult decît o obligaţie. Printre ei, îi putem remarca pe **Iosif Metz** (Tăuţii de Sus), **Vasile Sighiartău, Vasile Pop, Iosif Covaci, Vasile Vanţ** (Baia Mare). Apoi, pentru eşalonarea în timp şi repartizarea ca număr a excursioniştilor elevi în funcţie de locurile ce vor fi vizitate, **s-a colaborat foarte strîns cu direcţiunile tuturor şcolilor din judeţ.**

ASOCIAŢIA SPORTIVĂ SINDICALĂ — PRIMUL FACTOR AL TURISMULUI DE MASĂ ORGANIZAT

● **Una dintre principalele legături ale factorilor sindicali** răspunzători de organizarea turismului popular **este aceea cu întreprinderile comunale.** O primă consecinţă favorabilă a acestei colaborări este prelungirea, în ziua de duminică, a liniei autobuzului 8 pînă la Mogoşa (atît vara cît şi iarna, pentru schi).

● Transportul spre locurile de agrement — problemă, în general, mai greu de rezolvat — a fost mult ameliorat, **ca urmare a intervenţiilor comitetelor sindicale pe lîngă conducerile întreprinderilor. Sînt folosite astfel mijloacele de transport ale acestor unităţi,** acoperită fiind de către salariaţi plata şoferului şi a benzinei, iar în unele cazuri, 50 la sută din sumă fiind suportată de organizaţiile de sindicat respective. O mare parte din cei 15.000 de băimăreni care se deplasează vara, duminical, la Riul Lăpuşel fac drumul în aceste condiţii. Meritată evidenţiată, cu această ocazie, asociaţia sportivă **Oţelul Baia Mare** (secretar, **Iosif Benczik**) care şi-a înscris, săptămînal, în palmares asemenea acţiuni.

● Turismul de masă băimărean suferă însă, din cauza neaprovizionării adecvate cu produse alimentare a locurilor de agrement : lipsesc citricele, apa minerală, mîncărurile calde (grătar, mici etc.) iar unele articole se vînd cu preţuri exagerate (o sticlă de Pepsi costă 4—5 lei).

TURISMUL SĂTESC CAPATĂ NOI VALENŢE

● Pentru propagarea turismului şi în mediul rural (elevi şi tineri săteni), **s-a preconizat anul acesta** (şi s-a realizat în mare măsură) **acţiunea „Cunoaşteţi-vă judeţul !",** o formă de excursie care spune totul prin însăşi titulatura ei. Pentru început, au fost fixate excursii pentru fiecare comună, iar pentru a se uşura organizarea acestor acţiuni, au fost litografiate programe cu principalele trasee, cu obiectivele turistice şi economice şi preţurile respective. Ca o etapă superioară sînt privite excursiile interjudeţene.

● **Un mare accent se pune, în mediul rural, pe excursiile ciclo-turistice,** avînd în vedere că bicicletele există în număr mare la sate. Profesorul Iosif Fischer din Tg. Lăpuş este un exemplu de organizator al cicloturismului din localitate.

● **S-au căutat şi s-au găsit forme noi, interesante, de atragere a tineretului şcolar în practicarea turismului. Pe această linie, s-a realizat îmbinarea laturii sportive cu cea educativă, prin excursiile de orientare profesională de la Cluj, Oradea, Tg. Mureş,** şi cu cea formativă, **prin excursiile geografice, geologice, de ştiinţe naturale sau de culegere a plantelor medicinale.**

HALTERE

CAMPIONATUL JUNIORILOR VĂZUT PRIN PRISMA NOULUI REGULAMENT

Timp de trei zile, peste 200 de halterofili juniori reprezentînd 23 de echipe, s-au întrecut nu de mult la Ploieşti, pentru cucerirea tricourilor şi medaliilor ce se acordă formaţiilor situate pe primele trei locuri ale clasamentului final.

Întrecerile au fost de un bun nivel tehnic şi spectacular, iar rezultatele înregistrate ne dau speranţe că, într-un viitor nu prea îndepărtat, la juniori vom obţine rezultate şi mai bune.

Se pare că, prin eliminarea „împinsului", metodica de antrenament se simplifică considerabil, atenţia antrenorilor îndreptîndu-se acum spre creşterea performanţelor la „smuls" şi „aruncat", ceea ce face ca rezultatele superioare să apară mai curînd ca înainte.

Participanţii s-au prezentat, în general, bine pregătiţi atît fizic cît şi tehnic, îmbucurător fiind faptul că aproximativ o sută de sportivi erau încă juniori mici. În sprijinul celor arătate mai sus, trebuie să amintim că echipa campioană, C.S.M. Cluj, antrenată de T. Roman, L. Barabaş, I. Catanici şi Gh Iacob, are media de virstă de 17,4 ani !

Din rîndul remarcaţilor în ce priveşte tehnica, pregătirea fizică şi psihică notăm pe : **Pallos, Daniel, Bălan, Ionescu, S. Apostol, Chiriloiu, Neagu, Laszlo, Kreicik** care vor obţine cu siguranţă rezultate remarcabile.

Din păcate, însă, au urmărit la lucru şi mulţi juniori lipsiţi de calităţi tehnice şi fizice atît de utile practicării sportului halterelor.

Făcînd o comparaţie a rezultatelor obţinute la campionatele individuale din primăvară desfăşurate la Cluj, cu cele realizate acum la Ploieşti, ne permitem să constatăm cu satisfacţie că la categoriile 52 kg, 56 kg, 75 kg, 90 kg şi 110 kg rezultatele la „smuls" şi „aruncat" sînt mai bune cu 2,5 kg pînă la 7,5 kg.

La categoria 82,5 kg rezultatul la „smuls" este mai mare cu 15 kg, iar la aruncat cu 7,5 kg. În schimb, la cat. 60 kg, 67 kg şi + 110 kg rezultatele sînt în regres.

Pentru activitatea de viitor, este necesar ca antrenorii să-şi schimbe optica privind selecţia. Ei trebuie să prefere juniori care corespund cerinţelor biomecanice ale celor două mişcări „smuls" şi „aruncat", rămase clasice. De aceea ar fi de dorit ca în secţii să se reţină sportivii cu calităţi de forţă-viteză capabili să realizeze performanţe ridicate la cele două stiluri.

Cu prilejul campionatelor naţionale de juniori pe echipe, am remarcat corectitudinea arbitrajelor, precum şi aportul apreciabil al secretarilor M. Dumitriu şi N. Bădălău, care au asigurat concursului o desfăşurare rapidă şi corectă.

ŞI CITEVA RECOMANDARI

Bazîndu-ne pe unele observaţii făcute la aceste campionate putem recomanda ca la antrenamente mişcările lente să se folosească nu mai mult decît o dată pe săptămînă şi atunci cu condiţia ca ele să fie urmate de unele exerciţii de destindere (suspensii, balansări din atîrnat etc). În privinţa ridicării greutăţilor de 90—95 kg, şi chiar mai mari, putem spune că ele se vor executa de 3—4 ori într-o singură săptămînă.

Referindu-ne la dezvoltarea forţei şi rezistenţei, recomandăm folosirea în antrenamente a unor greutăţi cu valori medii, ritmul de execuţie fiind, de asemenea, mediu.

Caracterul dominant al antrenamentelor trebuie să fie acum de forţă şi viteză. De aceea este bine să se utilizeze, pentru dezvoltarea forţei, exerciţiile cu greutăţi de 70-80 kg, folosind tempouri medii şi rapide care duc la mărirea masei musculare. Exerciţiile folosind tempouri medii şi rapide, perfecţionează coordonarea neuro-musculară, reducînd în acelaşi timp rigiditatea muşchilor. Firească, în primele concursuri desfăşurate la cele două stiluri nu se vor înregistra rezultate spectaculoase, deoarece modificările reflexelor condiţionate şi necondiţionate vor duce la răspunsuri noi ale sistemelor şi organelor ce execută la început un alt gen de efort, total diferit de cel cerut de „împins". Sugerăm antrenorilor şi tehnicienilor acestui sport multă atenţie la încălzirea sportivilor pentru „smuls", deoarece grupele musculare care participă efectiv la mişcare necesită un timp mai îndelungat de încălzire.

Prof. MIHAI CONSTANTINESCU

SPORT LA PRUNDUL BIRGĂULUI

TURNEUL CAMPIONILOR...

Se petrecea acum cîtăva vreme, într-o comună din susul Bistriţei ardelene — o comună despre care se mai auzise cîte ceva, pe la cei avizaţi în domeniul sportului — Prundul-Birgăului : **„Nu mai ştiu cine a spus-o, dar e un mare adevăr — pentru ca să poţi cîştiga victoriile mici, trebuie să ştii să le pierzi pe cele mari".** Omul între două vîrste care-mi verbea, profesorul, ştia bine ce voia să spună...

...Cînd trecusem cu autobuzul, în viteză, dinspre Vatra Dornei prin comună, avusesem o clipă în faţa ochilor, imaginea care mă convinsese definitiv să mă reîntorc la Prundul. Era o imagine sensibilă atît pentru reporterul plecat în căutarea iubitorilor de sport, cît şi pentru afectivitatea celui mai simplu suflet omenesc. Văzusem în curtea şcolii, în pătratele albe ale unui teren de tenis, copii. Elevi ai şcolii, în vacanţă. Jucau tenis şi-l jucau bine, pierduţi între dealuri acoperite de vii şi livezi nesfîrşite. Aproape sigur, copiii de ţărani reîăceau la dimensiuni minuscule, cine ştie ce partidă de la Wimbledon, cu Ţiriac şi Năstase în minte ! Iar cînd au revenit a doua zi — era o dimineaţă clară de început de toamnă — „turneul campionilor" de pe Birgău continua de parcă între timp nu se lăsase — şi trecuse — o noapte...

Dar, în afară de dragostea pentru tenis şi pentru alte multe sporturi, pe care profesorul o insuflase elevilor săi, am văzut, de astă dată în totalitate, ceea ce el numea o „victorie mică". Era vorba de un complex sportiv de toată frumuseţea, cu fel de fel de terenuri împrejmuite cu garduri de sîrmă, cu pietriş alb presărat pe alei, cu scări cimentate şi suprafeţe bituminate.

— Cum se poate construi o bază sportivă la sate ?

Directorul, care s-a alăturat între timp profesorului, ea de altfel ori, are multe de spus. Ar fi, în primul rînd, ideea — şi nu atît ideea, cît impunerea ei celor din jur. În cazul nostru, cînd profesorul şi-a anunţat proiectele de constructor, acum vreo trei primăveri, colegii l-au cam luat peste picior. **„Fii, domnule, serios, ştii că aici trebuie săpaţi doi metri de pămînt pe toată suprafaţa pe care vrei să faci teren ?**

★

Da, ştia, dar acum nu mai contează, pentru că aceiaşi colegi joacă tenis cu copiii de la egal la egal, acolo unde erau de săpat doi metri de pămînt... Îi prinsese şi pe ei, cu timpul, febra şi au muncit cot la cot cu elevii, cu profesorul, cu sătenii, cu primarul, cu directorul. Au început să sape pămîntul şi au terminat într-un sfîrşit. I-au mai ajutat şi constructorii şoselei ce se făcea prin sat. Şi nici nu putea să nu-i ajute, cînd au văzut atîta tragere de inimă !

Au cărat apoi, cu toţii, găli de pe cîmp, cu targa, pentru peluzele dintre terenuri. Au învăţat cîtiva, de la nişte meseriaşi, părinţi ai copiilor, să toarne beton. Iar de aici pînă la a convinge „judeţul" că la Prundu, ideile bune despre sport nu rămîn doar în teorie, n-a mai rămas decît un pas. Astfel că prundenii au mai primit 50 000 de lei. Iar **suma,** chibzuită gospodăreşte şi adăugîndu-i-se mult, foarte mult, din metalul preţios al muncii fără rezerve, plus ajutoarele consiliului popular comunal, a crescut de 17 ori ! complexul sportiv al Şcolii din Prundul-Birgăului valorează nu mai puţin decît 750 000 de lei !

În carnetul de reporter mai sînt însemnate şi alte două fapte, care pot caracteriza şi mai mult, dacă mai era nevoie, acest fel de a munci şi de a iubi sportul. Prima însemnare reprezintă cifra 8 şi este numărul studenţilor de la Institutul de educaţie fizică din Bucureşti, foşti elevi în comuna bistriţeană, iar a doua este formată din cîteva cuvinte : **„Ne-aţi acordat o distincţie prea mare !"**

Ele au fost rostite de cei doi interlocutori, cu prilejul acordării insignei C.N.E.F.S. pentru „Merite sportive". Iată de altfel, şi numele lor : **Ioan Cernuşan** — directorul şcolii şi **Leonida Ştefănescu** — profesor de educaţie fizică. Iar ca să completăm seria, trebuie să mai adăugăm unul, cel al primarului comunei Prundu-Birgăului, **Daniel Vlad...**

Radu TIMOFTE

ALPINISM

RODNICĂ ÎNTÎLNIRE ÎNTERNAŢIONALĂ

Recent a avut loc o întîlnire a alpiniştilor români şi cehoslovaci, prilej pentru un larg schimb de experienţă, urmat de escalade în munţii Bucegi, Piatra Mare, Suhard şi în Cheile Bicazului. Lotul oaspeţilor a fost alcătuit din Hana Dolezalova, Milan Mareş, Lubor Zalabak, sub conducerea lui Wladimir Slouka. Aceştia au efectuat escaladele în compania unor alpinişti din lotul nostru naţional: Dumitru Chivu, Mircea Opriş, Nicolae Naghi, Adrian Tănase şi Avel Riţişan, conducătorul lor fiind antrenorul Matei Schen.

**At